

30 juni. Lov om pensjonstrygd for statens arbeidere.
Nr. 21.

Kapitel I. Pensjonstrygdens omfang.

§ 1. Pensjonstrygden for statens arbeidere omfatter, med de unntak som følger av denne lov norsk statsborger¹ eller person med fast bopel i Norge som er tilsatt som tariffølnet arbeider i statsarbeid, herunder sesongarbeider, når han har en vanlig arbeidstid på minst 24 timer pr. uke.

Departementet² kan bestemme at også andre enn tariffølnede arbeidere skal omfattes av trygden.

I tvilstilfelle avgjør departementet hva det skal forstås med statsarbeid etter denne lov.

¹ Se lov 8 des. 1950 nr. 3. — ² Sosialdepartementet.

§ 2. Unntatt fra trygden er arbeider som:

- ved pensjonsalderen ikke vil få en samlet pensjongivende tjenestetid på minst 100 måneder. Når en privat virksomhet blir overtatt av staten får arbeideren medregnet tjenestetiden i bedriften før overtakelsen. For arbeider som i slik virksomhet går inn under pensjonsordning tas omsyn til opptjente pensjonsrettigheter eller bestående pensjonsfond etter nærmere regler og på vilkår som fastsettes av departementet.¹
- er innehaver av stilling som er innlemmet i Statens Pensjonskasse² eller Statsbanenes Pensjonskasse³ eller omfattes av annen pensjonsordning fastsatt av Stortinget. Slik arbeider kan dog overføres til pensjonsordningen etter denne lov på de vilkår Kongen med Stortingets samtykke fastsetter.
- er tilsatt i selvstendig statsforetak som drives uavhengig av statens bevilgninger, med mindre Kongen med Stortingets samtykke bestemmer noe annet for de enkelte foretak.

¹ Sosialdepartementet. — ² Se lov 28 juli 1949 nr. 26 kap. 2. — ³ Se lov s. d. nr. 27 § 8.

Kapitel II. Pensjongivende tjenestetid.

§ 3. Som pensjongivende tjenestetid regnes den tid arbeideren har hatt lønnet arbeid som nevnt i § 1, jfr. § 2 og som det er betalt avgift for etter § 27.

Som pensjongivende regnes også tjenestetid før lovens ikrafttreden¹ og den tid arbeideren:

- av vedkommende etat midlertidig er avgitt til fylke, kommune eller privat arbeidsgiver som utfører arbeid for etaten,
- avtjener pliktig militærtjeneste eller har lovbestemt ferie,² jfr. § 27. Ved fastsettelse av den pensjongivende tjenestetid regnes 200 ordinære arbeidstimer å svare til 1 måned. For arbeidere med kortere ordinær arbeidstid enn 48 timer pr. uke fastsetter departementet³ omregningstallet.

Tjenestetiden rundes av oppover til nærmeste hele antall måneder.

¹ Se § 34. — ² Se lov 14 nov. 1947 nr. 3 § 3. — ³ Sosialdepartementet.

Kapitel III. Alderspension.

§ 4. Kongen fastsetter pensjonsalderen for de enkelte grupper av arbeidere.¹

Arbeideren har rett og plikt til å slutte i arbeidet ved utgangen av den kalendermåned han når pensjonsalderen. Vedkommende tilsettingsmyndighet kan når forholdene gjør det ønskelig og arbeideren samtykker i det, bestemme at fratreden skal skje inntil 1 år senere.

¹ Fastsatt ved res. 26 jan. 1951 og 22 feb. 1952.

§ 5.

- Rett til alderspensjon har arbeider som har 100 eller flere måneders pensjongivende tjenestetid.¹
Årspensjonen er kr. 7,50 for hver pensjongivende tjenestemåned.²
Alderspension regnes ikke for mer enn 360 pensjongivende tjenestemåneder¹ i alt.
- For pensjonist som forsørger ektefelle, økes alderspensjonen med 33½ pst. Det samme gjelder når pensjonisten er pålagt underhold til ektefelle som han er separert eller skilt fra.³ Pensjonen kan i slike tilfelle ikke økes med mer enn det underhold som vedkommende er pålagt.
- For pensjonist som forsørger barn som nevnt i § 16 økes alderspensjonen med 10 pst. av pensjonen for enslig for hvert av de fem første barn.
- Alderspensionen med tillegg må ikke overstige 80 pst. av vedkommendes gjennomsnittlige inntekt i de siste tre år han var i arbeid som nevnt i kapittel I.

¹ Se § 3. — ² Se lov 31 mai 1918 nr. 2 kap. 5.

§ 6. Alderspensionen tar til fra og med den dag pensjonsalderen er nådd, eller fra den dag lønnen opphører etter at pensjonsalderen er nådd. Alderspensionen løper dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt enn 6 måneder før pensjonskravet kom inn til vedkommende etat.

Pensjonen løper til og med månedsdagen etter pensjonistens død.

Kapitel IV. Enkepension.

§ 7. Enke som har omsorg for barn under 18 år med rett til pensjon,¹ får pensjon fra mannens død.

Enke som ved mannens død ikke har omsorg for barn med rett til pensjon,¹ får pensjon fra fylte 55 år. Er enken yngre ved mannens død, får hun en overgangsstonad som svarer til 2 års pensjon, i tilfelle forholdsmessig avkortet hvis hun er eldre enn 53 år.

Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon til:

- arbeidsufør enke som etter 2. ledd ikke får pensjon,
- hustru når ekteskapet er oppløst ved dom fordi mannen er forsvunnet.²

¹ Se kap. 5. — ² Se lov 31 mai 1918 nr. 2 § 46 med note 2.

§ 8. For fraskilt hustrus rett til pensjon og overgangsstonad etter denne lov gjelder reglene i ekteskapslovgivningen.¹ Pensjonen til fraskilt hustru kan likevel ikke være større enn det underhold hun hadde krav på. Pensjonen til hustru som arbeideren var gift med ved dødsfallet skal ikke være mindre enn halvparten av enkepensjonen.

Når særlige forhold gjør det rimelig kan departementet² gjøre unntak fra reglene i første ledd.

¹ Se lov 31 mai 1918 nr. 2 § 57, 3dje 5te ledd. — ² Sosialdepartementet.

§ 9. Enkepensionen er 60 pst. av alderspensjonen med ektefelletillegg.¹

¹ Se § 5.

§ 10. For enke etter alderspensjonist regnes enkepensjonen på grunnlag av mannens alderspensjon.

For enke etter arbeider som var i tjeneste da han døde, regnes enkepensjonen av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde fortsatt i sin stilling til pensjonsalderen. For sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes i dette tilfelle tjenestetiden å svare til gjennomsnittet for de siste 3 år før dødsfallet. På samme måte beregnes pensjonen om arbeideren dør innen en måned etter fratreden og han ikke er tilsatt hos annen arbeidsgiver.

For enke etter arbeider som hadde uførepensjon¹ da han døde regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått ved pensjonsalderen etter reglene i § 23.

For enke etter arbeider som hadde sluttet i statsarbeid før pensjonsalderen uten å få uførepensjon, regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde levet til pensjonsalderen.

Ved beregning av enkepensjon etter 1-4 ledd tas ikke omsyn til eventuell nedsetting etter § 24.

¹ Se kap. 6.

§ 11. Rett til enkepensjon inntreffer ikke:

- når mannen er død innen to år etter tilsettingen eller etter at ekteskapet er inngått og dødsfallet skyldes sykdom som han led av ved tilsettingen eller vigselen og som en av ektefellene da antas å ha kjent til,
- når ekteskapet er inngått etter at mannen har fylt 60 år.

Når særlige grunner taler for det kan trygdens styre tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

§ 12. Enke som kunne få mer enn en enkepensjon etter denne lov, får bare utbetalt den største av dem.

§ 13. Enkepension og overgangsstonad faller bort når enken gifter seg igjen.

Blir hun igjen enke eller blir det nye ekteskap oppløst ved skilsmisse,¹ kan styret om hennes økonomiske forhold gjøre det rimelig, bevilge henne pensjon med inntil forskjellen mellom pensjonen etter reglene i denne lov og underhold eller pensjon som hun er sikret gjennom senere ekteskap.

¹ Se lov 31 mai 1918 nr. 2 §§ 43 flg.

§ 14. Enkepensionen løper fra og med den kalendermåned mannen døde og til og med månedsdagen etter hennes død, eller i tilfelle til og med den dag hun gifter seg igjen.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

30 juni. § 15. Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon etter reglene i dette kapitel til
Nr. 21. enkemann etter kvinnelig arbeider når mannen var vesentlig forsørget av hustruen
og han på grunn av sin alder eller helbred ikke kan ventes å forsørge seg selv.

Kapitel V. Barnpensjon.

§ 16. Barn under 18 år som avdøde forsørget har rett til barnpensjon.
Barn født utenfor ekteskap har samme rett til pensjon som barn født i ekteskap.
Det samme gjelder adoptivbarn¹ og pleiebarn som avdøde hadde påtatt seg opp-
fostringen av uten vederlag. Hadde avdøde alderspensjon må han ha påtatt seg opp-
fostringen før pensjonen tok til.

Rett til barnpensjon til adoptiv- og pleiebarn inntrer dog ikke dersom arbeideren
dør innen to år etter at han påtok seg oppfostringen og dødsfallet skyldes en sykdom
som han dengang led av og som det må antas at han da kjente til. Når særlige grunner
taler for det kan styret bevilge hel eller delvis pensjon til adoptiv- og pleiebarn som
ikke har rett til pensjon.

Finnes styret at omsynet til barnets utdanning gjør det rimelig, kan det på de
vilkår det setter, forlenge løpende barnpensjon helt eller delvis for et år om gangen,
men ikke lenger enn til barnet fyller 21 år. Tilsvarende regler gjelder når forsørgeren
dør etter at barnet har fylt 18 år.

¹ Se lov 2 april 1917 nr. 1.

§ 17.

1. Pensjonen til barn etter mannlig arbeidstaker er:

a) når enkepensjon ytes:

for 1 barn 20 pst. av alderspensjon for enslig¹

» 2 » 30 ——— ———

» 3 » 37,5 ——— ———

» 4 » 45 ——— ———

» 5 eller flere barn 50 pst. av alderspensjonen for enslig.

b) når enkepensjon ikke ytes:

for 1 barn 50 pst. av alderspensjon for enslig¹

» 2 » 70 ——— ———

» 3 » 80 ——— ———

» 4 » 90 ——— ———

» 5 eller flere barn 100 pst. av alderspensjonen for enslig.

2. Reglene i punkt 1 a gjelder tilsvarende for utregning av pensjon til barn etter
kvinnelig arbeidstaker. Er også faren død, legges reglene i punkt 1 b til grunn.

3. Barnpensjonen deles likt mellom barna.

4. Til samme barn kan bare ytes pensjon etter én arbeider. I tilfelle utbetales den
største av pensjonene.

¹ Se § 5.

§ 18. Barnpensjonen løper fra og med den kalendermåned forsørgeren døde
og ut den måned barnet fyller 18 år. Dør barnet før det fyller 18 år løper pensjonen
til og med månedsdagen etter dets død.

Forhøyet barnpensjon etter § 17, 1 b løper fra og med den kalendermåned moren
eller faren døde.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

Kapitel VI. Invalidpensjon.

§ 19. Arbeider har rett til invalidpensjon når han fratrer sin stilling på grunn
av sykdom eller skade og av styret antas udyktig til å utføre sine tjenesteplikter.

Rett til invalidpensjon inntrer ikke når arbeideren selv med forsett er skyld i
at han er blitt udyktig til å utføre sin tjeneste eller når arbeidsudyktigheten inntrer
innen to år etter tilsettingen og skyldes en sykdom eller svakelighet som han led av
ved tilsettingen og som det må antas at han da kjente til.

Styret kan sette som vilkår at pensjonen helt eller delvis skal brukes til opp-
læring i annet yrke.

Krav om invalidpensjon må settes fram innen seks måneder etter at lønnen opp-
hørte som følge av fratreden. Styret kan når særlige grunner foreligger se bort fra
fristen.

§ 20. Invalidpensjon ytes med det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort
om arbeideren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen.¹

Pensjonen kan avkortes eller helt falle bort selv om arbeideren er udyktig til
tjeneste i sin stilling, dersom han antas å kunne skaffe seg annet høvelig arbeid. Ster-

relsen av den avkortede pensjon fastsettes av trygdens styre under omsyn til det tap
i inntekt som invaliditeten antas å føre med seg ikke bare i arbeiderens vanlige erverv,
men i et hvert erverv som passer for ham.

¹ Se § 5.

§ 21. Invalidpensjonen kan reguleres eller helt sløyfes når styret finner at det
er inntrådt en vesentlig endring i arbeiderens ervervsevne.

§ 22. Arbeider som søker eller hever invalidpensjon må framstille seg til lege-
undersøkelse etter styrets bestemmelse. Legeerklæring gis på skjema som fastsettes
av styret.

Utgiftene ved legeundersøkelsen dekkes av pensjonstrygden. Krever arbeideren
ny behandling av saken, kan trygdens styre bestemme at han selv skal betale om-
kostningene ved legeundersøkelsen.

Når det gjelder spørsmål om første gangs tilståelse av invalidpensjon eller om
fortsatt invalidpensjon kan trygden kreve at arbeideren eller pensjonisten legger seg
inn på sykehus til undersøkelse. Trygden betaler utgiftene ved sykehusoppholdet og
reise til og fra sykehuset, dersom disse ikke dekkes av trygdekassen.¹

¹ Jfr. lov 6 juni 1930 nr. 18 kap. 6.

§ 23. Invalidpensjonen tar til fra det tidspunkt lønnen opphører som følge av
fratreden og opphører senest ved pensjonsalderen. Den erstattes da med alderspensjon
begrenset etter reglene i kapitel III på grunnlag av tjenestetiden som arbeider tillagt
tiden som invalidpensjonist multiplisert med invaliditetsgraden til enhver tid. For
sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes tiden som in-
validpensjonist under omsyn til den gjennomsnittlige beskjefteigelse han hadde i de
siste tre år før han sluttet tjenesten.

Alderspensjonen etter første ledd skal likevel ikke være mindre enn den invalid-
pensjon han hadde ved pensjonsalderen og ikke større enn pensjonen etter reglene
i § 20, 1. ledd.

Styret kan i særlige tilfelle fravike reglene i første og annet ledd.

Kapitel VII. Nedsetting og tap av pensjon.

§ 24. Pensjon etter denne lov settes ned med det beløp vedkommende har rett
til etter lov om alderstrygd¹ og etter lovene om krigspensjonering² og ulykkestrygd
for skade som er påført arbeideren.³

Er skaden skjedd mens arbeideren var i tjenesten, skal alderspensjon etter denne
lov likevel bare settes ned når den sammen med ytelse fra krigspensjonering eller
ulykkestrygd er større enn det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort om arbei-
deren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen. Alderspensjonen
settes da ned med det overskytende beløp.

Engangserstatning regnes om til årlig pensjon etter regler fastsatt av departe-
mentet.

¹ Se lov 16 juli 1936 nr. 10. — ² Se lover 13 des. 1946 nr. 21 og 22.

³ Jfr. lover 10 des. 1920 nr. 1, 24 juni 1931 nr. 6 og 11 (21 mai 1937), 27 juni 1947 nr. 10.

§ 25. Styret kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inndra eller holde
tilbake tilkjent pensjon, dersom pensjonssøkeren (pensjonisten) svikaktig har gitt
uriktige opplysninger eller fortiet opplysninger av betydning for pensjonsforholdet.

Har vedkommende gitt uriktige opplysninger som nevnt uten at det foreligger
svik, kan for meget utbetalt pensjon og erstatning for omkostninger og rentetap trekkes
fra i fremtidige pensjoner.

§ 26. Pensjonen inndras for den tid pensjonisten soner frihetsstraff utover en
måned. Har pensjonisten hustru eller barn under 18 år, kan styret gjøre vedtak om
at pensjonen helt eller delvis skal utbetales til dem.

Kapitel VIII. Pensjonsavgift.

§ 27. Arbeider som går inn under denne lov skal betale pensjonsavgift så lenge
han har lønnet statsarbeid som nevnt under kapitel I.

Plikten til å betale avgift faller bort i den tid han avtjener pliktig militærtje-
neste eller har lovbestemt ferie,¹ jfr. § 3, 2. ledd.

Avgiften utgjør kr. 0,10 for hver ordinær arbeidstid, dog ikke mer enn kr.
4,80 for uken.

Avgiften trekkes fra ved utbetaling av lønn.

De nærmere regler om gjennomføringen av avgiftsbetalingen gis av departe-
mentet² etter forslag fra trygdens styre.

¹ Se lov 14 nov. 1947 nr. 3 § 3. — ² Sosialdepartementet.

30 juni.
Nr. 21.

Kapitel IX. Overgang til en annen av statens pensjonsordninger.

§ 28. Med samtykke av departementet kan styret treffe overenskomst med annen pensjonsinnretning om overføring av arbeidere og pensjonister. I overenskomsten bestemmes i hvilken utstrekning de overførte arbeidere skal få tidligere tjenestetid regnet med.

Kapitel X. Administrasjon.

§ 29. Pensjonstrygden for statens arbeidere administreres av Statens Pensjonskasse. Bestemmelsene i lov om Statens Pensjonskasse av 28. juli 1949 kapittel I gjelder på tilsvarende måte så langt de passer.

Ved behandlingen av saker etter denne lov skal det medlem av styret som er oppnevnt blant medlemmene i Statens Pensjonskasse erstattes med en representant for arbeiderne, som med personlig varamann oppnevnes av Kongen etter forslag fra arbeidernes hovedorganisasjon.

Utgiftene ved pensjonstrygdens administrasjon dekkes av statskassen.

Departementet¹ fastsetter de nærmere regler for pensjonstrygdens administrasjon.

¹ Sosialdepartementet.

Kapitel XI. Forskjellige regler.

§ 30. Krav om pensjon eller overgangsstønad må arbeideren eller hans etterlatte selv melde til den etat arbeideren sist var tilsatt.

Kravet meldes på den måte styret bestemmer og med de opplysninger styret anser nødvendig.

§ 31. Pensjon utbetales etterskottvis hver måned eller hvert kvartal etter styrets bestemmelse. Overgangsstønad utbetales i slike terminer og på den måte styret bestemmer.

Terminbeløp avrundes opp til nærmeste hele krone.

Den som skal motta pensjon eller overgangsstønad må skaffe den legitimasjon som styret forlanger.

§ 32. Rettigheter etter denne lov kan endres, innskrenkes eller oppheves ved senere lov.

§ 33. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

§ 34. Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

Statsarbeider eller etterlatte etter statsarbeider, jfr. § 1, som før denne lovs ikrafttreden har fått pensjon av statskassen eller av sin etat etter tilsvarende regler som for pensjoner av statskassen får fra dette tidspunkt sine pensjoner med dyrtidstillegg regnet om etter reglene i denne lov. Dog skal summen av de pensjonsbeløp han har rett til etter denne lov og etter lov om alderstrygd¹ ikke være mindre enn summen av de beløp han hadde i pensjon med dyrtidstillegg og i lovbestemt alderstrygd ved lovens ikrafttreden.

¹ De nærmere regler for omregningen fastsettes av departementet.²

¹ Lov 16 juli 1938 nr. 10. — ² Sosialdepartementet.

30 juni. Midlertidig lov om eiendomsrett til fiskefartøyer m. v.

Nr. 24.

§ 1. Eiendomsrett til fartøy som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster¹ kan ikke gyldig erverves uten tillatelse fra vedkommende departement² eller den dette bemyndiger. Det samme gjelder part i slikt fartøy og aksje eller andel i selskap som eier fartøy eller part som nevnt.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er erverv ved arv etter loven.³

Registrering av eiendomsovergang i skipsregisteret⁴ og/eller registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster¹ kan ikke foretas uten at det foreligger slik tillatelse som nevnt i første ledd. Heller ikke må auksjonsbud antas eller stadfesteres før slik tillatelse er gitt. Dette gjelder dog ikke banker eller andre kredittinstitusjoner, med vedtekter godkjent av Kongen, når ervervelse skjer gjennom tvangsauksjoner for å redde en fordring som tilhører erververen og som denne har panterett for i fartøyet.

Vedkommende departement² gir nærmere regler om innen hvilken tid og på hvilken måte erververen må ha avhendet fartøyet til personer eller selskaper som nevnt i § 2, punktene 1-4.

¹ Se lov 5 des. 1917 nr. 1. — ² Fiskeridepartementet. — ³ Se lov 31 juli 1854 kap. 1. — ⁴ Se lov 4 mai 1901 nr. 2.

§ 2. Slik tillatelse som nevnt i § 1, første ledd, kan fortrinnsvis gis til:

1. Fiskere som ikke disponerer egne fartøyer, men som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
2. Selskaper av enhver art som ikke disponerer egne fartøyer og hvor hovedinteressentene er fiskere som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
3. Personer som tidligere har drevet fiske i minst 3 år, og som fortsatt har en naturlig tilknytning til fiskeyrket.

4. Personer og selskaper til utskiftning av fartøyer som ved denne lovs ikrafttreden¹ var innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster.² 30 juni.
Nr. 24.

¹ Se § 6. — ² Se lov 5 des. 1917 nr. 1.

§ 3. Fartøyer som ikke er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster,¹ herunder nybygget fartøy, kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet eller innføres i registeret uten tillatelse fra vedkommende departement² eller den dette bemyndiger.

Fraktefartøyer som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster,¹ kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet uten slik tillatelse som nevnt i første ledd.

¹ Se lov 5 des. 1917 nr. 1. — ² Fiskeridepartementet.

§ 4. Vedkommende departement¹ kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov, og kan gi alminnelig dispensasjon for fartøyer under en viss størrelse.

¹ Fiskeridepartementet.

§ 5. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller forskrifter utferdiget i medhold av loven eller medvirkning hertil straffes med bøter.¹ På samme måte straffes forsøk.

Fartøy som benyttes i strid med denne lov og fartøy, part, aksje, eller andel, som er ervervet i strid med loven eller verdien av disse, kan inndras ved dom² hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen.

¹ Se strl. § 27. — ² Se strl. §§ 34 flg.

§ 6. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1953.

Mellombels lov om tillegg til lov frå 27. februar 1930 om laks- og sjøørretfiskeriene m. v.

30 juni.

Nr. 25.

§ 1. Alt fiske etter laks eller sjøaure¹ med snurpenot er forbodi.²

Med snurpenot er i denne lova òg meint kastenot med snurperingar og snurperline, endå om dei berre står på eit stykke av nota.

¹ Se § 6. — ² Se § 7.

§ 2. Når det vert brukt kastenot til fiske av laks eller sjøaure¹ i sjøen, må nota ikkje² gå lengre ut frå land enn 200 meter og i fjord eller sund heller ikkje meir enn ein fjerdepart av breidda på fjorden eller sundet. Frå den eine enden av nota skal³ alltid vera tau i land.

Kongen kan for heile landet eller for sume område forby² bruk av maskindrivne fartøy ved kasting og draging av kastenot til fiske av laks eller sjøaure.¹ Før Kongen fastset slikt forbod, skal vedkommande fiskeristyre ha fått høve til å koma med fråsegn.

¹ Se § 6. — ² Se § 7.

§ 3. For fiskereiskap og fiskemåtar nemnde i §§ 1 og 2 gjeld same utkastingsplikt som etter § 36 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 4. Linefiske etter laks eller sjøaure¹ er forbodi.²

¹ Se § 6. — ² Se § 7.

§ 5. Kongen kan for heile landet eller for sume område gjeva føresegnar¹ om innreiinga og bruksmåten for flåtefiske (evjefiske) i vassdrag. § 4 andre leden gjeld motsvarande.

¹ Se § 7.

§ 6. Med «laks» og «sjøaure» er i denne lova meint det same som etter § 46 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 7. Brot på denne lova eller føresegnar gjevne med heimel i lova, vert straffa med bøter.¹ Medverknad til slikt brot vert straffa på same måten.

Ulovleg brukt fiskereiskap og ulovleg fanga fisk, eller verdet av reiskapen eller fisken, kan dragast inn hjå den som er straffskyldig.²

¹ Se strl. § 27. — ² Se strl. §§ 34 flg.

§ 8. Med omsyn til vassdrag eller fjord der det går grense mot granneland, gjeld § 45 i lakselova frå 27. februar 1930 tilsvarende.

§ 9. Denne lova tek til å gjelda straks.

Lov om forskjellige tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen. 14 juli.

Nr. 2.

I.

§ 1. Til gjennomføring av oppmerking, ryddiggjøring, fredning eller overvåking av riksgrensen eller grensegate kan det offentlige uten hinder av private rettigheter utøve enhver nødvendig rådighet over fast eiendom på stedet. Kongen eller den han gir fullmakt kan for å lette overvåkingen eller for å forebygge forurensning av grensevassdragene og skade på grensemerking eller nabolands territorium i nødvendig ut-